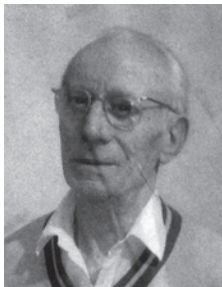

O viață de slujire cu dragoste

„Dacă mă veți aresta, chiar și în închisoare voi înființa un cor!” - Ioan Chibici

Când am pășit în casa lui, pentru prima dată, nu am putut să nu observ, încă de la primele priviri, multitudinea de harfe, de cărți de cântări și de dosare ale unor coruri din întreaga țară. „Piesa de rezistență” din acest decor „plin de cântec”, era constituită, însă, dintr-un armoniu vechi, cu perne de aer. Mă aflu în casa unui dirijor care, timp de peste 50 de ani, s-a pus în slujba lui Dumnezeu slujind oamenilor prin muzică, pasiunea vieții lui. Chibici Ioan, din Ipotești, Suceava, este omul de a cărui nume se leagă înființarea a peste 15 coruri din întreaga țară și dirijarea a peste 50. Iași, Botoșani, Rădăuți, Suceava, Luncoșoara, Bosanci, Marginea, Vicov, Pătrăuți, Văratec sunt doar câteva dintre orașele sau satele din țara noastră, unde dirijorul Chibici Ioan și-a lăsat amprenta, înființând câte un cor nou, fie mixt, fie bărbătesc. De asemenea, el a activat sub acest stindard al muzicii corale și în Ucraina, în sate sau orașe precum Cindei, Caminca, Oprișeni etc.

În vârstă de 83 de ani, el este copleșit acum și peste măsură de încântat de multitudinea de amintiri frumoase care îl leagă de această lucrare. „Am primit acest dar din partea lui Dumnezeu și l-am pus în slujba Lui. Nu a fost

ușor, dar m-am bucurat de fiecare dată de o satisfacție deosebită atunci când ascultam, pentru prima dată, cântând, pe acorduri divine, corul pe care tocmai îl înființasem. Simțeam în acele momente faptul că pot să zbor, că pot să ating Cerul și că pot să mă aflu, astfel, în prezența Tatălui. Era un sentiment atât de profund și de înălțător!” Săptămâni la rând, după cinci zile petrecute la muncă, el se întorcea acasă la soție și la copii doar pentru a-i îmbrățișa, a-și lua pachetul cu mâncare pentru călătoria cu trenul care îi stătea înaintea, și pleca. Unele zile erau, astfel, petrecute departe de casă și în compania celor care vroiau să-și pună darul și pasiunea de a cânta pe altarul Domnului. Compozitorii care l-au însoțit pe acest drum sunt Ioan Chișmorie, Simion Buzduga, Miluță Piu, Nicolae Moldoveanu, Ion Milutanu, Aurel Alăzăroaie și alții. „Muzica îmi curge prin vene”, obișnuia să răspundă acesta, de fiecare dată când era întrebat de ce face această lucrare care, uneori, îi pune chiar și viața în pericol. Au fost momente când, chiar din clipa în care ieșea dintr-o biserică era ridicat de către poliția comunistă, dus la secție și amenințat.

„Eram întrebat de ce fac această lucrare și câți bani am cerut pentru ea. Le răspundeam că nu am cerut niciun ban și că fac această activitate de dragul lui Hristos și de dragul muzicii pentru care manifest o pasiune deosebită! Nu puteam înțelege și nici nu puteam accepta faptul că un om poate pleca de acasă, departe de cei dragi, timp de 60 de zile, doar pentru a înființa un cor. Mă amenințau apoi, cu țipete și injurii adresate mie, dar și lui Dumnezeu, spunându-mi că data viitoare când voi mai fi văzut prin țară prestând această activitate voi fi arestat. Eu le răspundeam că niciodată nu voi înceta să înființez coruri, ba mai mult, dacă mă vor aresta, chiar și în închisoare voi

înființa un cor! La acest răspuns, rămâneau perplecși și îmi dădeau drumul, neștiind ce să-mi mai facă.”

Nici amenințările cu închisoarea, nici faptul că trebuia să plece departe de cei dragi și nici boala în trup nu l-au putut opri pe dirijorul Chibici Ioan din a se pune în slujba lui Dumnezeu. Deși s-a îmbolnăvit de reumatism la ambele mâini, el a continuat să dirijeze „ridicând mâinile doar pe jumătate”, după cum el însuși mărturisește. „Ca vuietul de ape multe, Ca vuietul de uragan, Așa vuiesc cântările, Așa răsună zărilor, Spre gloria Celui de Sus!”, sunt versurile unei cântări compuse de Alăzăroaie Aurel, cântare pe care el o îndrăgește, în mod deosebit, și pe care a dorit mereu să o transpună în realitate. A dorit ca zărilor să răsună de slava cântărilor interpretate de muritori spre slava Cerului, și spre gloria Celui de Sus! Și-a dedicat chiar peste jumătate din viață acestui scop divin și minunat! Peste 50 de ani în care talantul cu care Dumnezeu l-a înzestrat pe acest om, a fost dat „la zarafi”, a fost pus în slujba Bisericii lui Hristos.

Astăzi în vârstă de 83 de ani, dirijorul Chibici Ioan, deși rămas văduv, nu se poate încă opri din acest „marș al muzicii” în care a intrat. El face parte chiar și acum din Corul Reunit Bucovina! „Nici după moarte nu voi renunța la muzică! De fapt, abia atunci când voi fi în Cer, lângă Mirele Preaiubit pe care L-am proslăvit prin versuri o viață întreagă, voi începe să simt și să cânt cu adevărat! Aștept acele clipe minunate, clipe imposibil de descris prin cuvinte omenești, cu nerăbdare! Voi cânta atunci lui Isus, față în față! Pentru aceste clipe mă pregătesc, încă, pe acest pământ!”

Daniela Delibaș,
redactor
Radio Vocea Evangheliei Suceava